

प्राप्तोप्राप्त्यर्थं ॥२१॥ इति अनुशासनपर्वणिने० भा० सप्तमोऽध्यायः ॥७॥

तत्रैवमुक्तं तद्विद्वत्पौन्यध्यायेन ॥१॥ यदमुत्रेह च हितं तद्वदेति शेषः ॥२॥ ब्रह्मज्ञानं शास्त्रा स्वर्गः स्वयंसेकल्पत्वादि सिद्धिः तपः स्वाध्यायो साधनं यस्य स्वर्गस्य यस्तस्मात्मानमनुविद्य विना ना तिसर्वीश्व लोका नामाप्नोति सर्वोश्च कामानिति श्रुतः सत्त्वप्रत्ययः ॥३॥ ४॥ अक्षरं ब्रह्म तद्दिदं ॥५॥ हे स सादृश्यं क्षीरनिर्योरिवात्मनात्मनोर्विदेचनाद ॥६॥ नृपतो नृपतेः समीपेदृच्छारिताः ॥७॥

॥७॥

अनु० प०

१३

इत्येतद्विषिणा प्रोक्तमुक्तवानस्मि यद्विद्वो ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० ब्रानुशासनि० दानधर्मकर्म फलिकोपाख्यासप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥७॥ युधिष्ठिर उवाच केपुन्याः केन मस्कार्याः कान्मस्यसिभारत ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप ॥१॥ उत्तमापद्रतस्यापियत्र तेवर्तते मनः ॥ मनुष्यलोके सर्वस्मिन्नयदमुत्रेह चायुत ॥२॥ भीष्म उवाच स्पृहयामि हि जातिभ्यो येषां ब्रह्म परं ध नं ॥ येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनं ॥३॥ येषां बालाश्च बृद्धाश्च पितृपेतामहीधुरं ॥ उद्धहंति न सीदंति तेभ्यो वे स्पृहयाम्यहं ॥४॥ विद्यास्वभि वि नीतानां दांतानां मृदुभाषिणो ॥ श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदाक्षरविदां सतां ॥५॥ संसत्कवदां तातानहं सानामिव संयशः ॥ मंगल्यरूपा रुचिरा दिव्यजीमूत निःस्वनाः ॥६॥ सम्यगुच्चारिता वाचः श्रूयंते हि युधिष्ठिर ॥ शृणुष्व माणेनृपतो प्रेत्य चेहं स्मरवावहाः ॥७॥ ये चापितेषां भ्रोताः सदा सदसि संमताः ॥ विज्ञानगुणसंपन्नास्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहं ॥८॥ कर्मस्कृतानि प्रयताः श्रुची निगुणवंति च ॥ ददत्यन्तानि तत्सर्थं ब्रह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥९॥ ये चापि स तं राजं स्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहं ॥ शक्यं ह्येवाहं वेयोद्धुं न दानु मनसूयितं ॥१०॥ शूरा वीराश्च शतशः संतिलोके युधिष्ठिर ॥ येषां संख्या यमानानां दानशूरो वि शीष्यते ॥११॥ धन्यः स्या यद्यहं भृत्यः सोम्य ब्रह्मणकोपि वा ॥ कुले जातो धर्मगतस्तपोविद्यापरायणः ॥१२॥ न मे त्वत्तः प्रियतरो लोकं स्मिन्पांडु नंदन ॥ त्वत्तश्चापि प्रियतरा ब्रह्मणा भरतर्षभ ॥१३॥ यथा मम प्रियतमास्त्वत्तो विप्राः कुरुत्तम ॥ तिनसत्येन गच्छेयं लोकान्यत्र सतां ननुः ॥१४॥ न मे पितृप्रि यतरो ब्रह्मणेभ्यस्तथा भवन् ॥ न मे पितृपितावापि ये चान्येपि सहजनाः ॥१५॥ न हि मे वृजिनं किंचिद्विद्येत ब्रह्मणे प्विह ॥ अणुवाय दिवा स्थूलं विद्येत साधुकर्मसू ॥१६॥

॥८॥९॥ अनसूयितं असूयावर्ज्यं यथा स्यात्तथा ॥१०॥११॥ ब्रह्मणकः कुत्सित ब्रह्मणोपियद्यहं स्यात्तर्हि धन्यः किमु त कुले जातः ॥१२॥१३॥१४॥१५॥ वृजिनं संकटं फलाज्ञो नियावत् पूज्य स्वादि वतान् पूजयामि ननु फलायेत्यर्थः ॥१६॥

॥११॥